

רע"פ 5271/21 - מוחמד דוויק נגד היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

בית המשפט העליון

רע"פ 5271/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מוחמד דוויק

נגד

המשיבה: היחידה הארצית לאכיפת דיני התכנון והבניה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-עתפ"ב 43100-05-21 מיום 8.7.2021 שניתן על ידי השופטים ר' יעקובי, מ' בר-עם וח' מ' לומפ

בשם המבקש: עו"ד תאופיק דראושה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים ר' יעקובי, מ' ברעם-ח' מ' לומפ) בעתפ"ב 43100-05-21 מיום 8.7.2021, אשר בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים (השופטת ס' אלבו) בצה"מ 55148-04-21 מיום 9.5.2021, שדחתה את בקשתו לביטול צו הריסה מינהלי.

2. ביום 14.4.2021 הוציאה המשיבה צו הריסה מינהלי, בהתאם לסעיף 221 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק התכנון והבניה), ביחס לתוספת למבנה קיים בשטח של 66 מ"ר בשכונת א-טור בירושלים, נ.צ. 22437/632721 (להלן: צו ההריסה ותוספת הבניה, בהתאמה).

עמוד 1

3. בית משפט השלום דחה את בקשת המבקש לביטול צו ההריסה, וקבע כי הצו הוצא כדין ושלא נפלו בו פגמים המצדיקים את ביטולו.

בהחלטה הנקבע על בסיס ראיות שהובאו לפני בית המשפט, בהן תמונות של תוספת הבניה, כי התוספת לא אוכלסה במועד הרלוונטי, וכי מפקח בניה היה מוסמך להיכנס אליה. עוד קבע בית משפט השלום כי גם לו היה נמצא פגם בכניסתו של המפקח אל תוספת הבניה, עוצמתו ממילא לא הייתה מצדיקה פסילה של ראיות מינהליות בתיק.

4. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש על החלטת בית משפט השלום.

בפסק הדין נקבע כי הערעור נסוב על ממצאי עובדה ומהימנות, אשר ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהם, וכי לא נמצאו טעמים לסטות מכלל זה במקרה דנן.

5. מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

6. המבקש שב וטוען כי תוספת הבניה הייתה מאוכלסת במועד הרלוונטי, ועל כן מפקח הבניה לא היה מוסמך להיכנס אליה על פי סעיף 206 לחוק התכנון והבניה.

לשיטתו, התמונות שהוצגו בהליך קמא מעידות כי תוספת המבנה שימשה למגורים 30 יום לפני ביקורו של המפקח.

7. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור בגלגול שלישי תינתן רק במקרים מיוחדים שבהם מתעוררת סוגיה משפטית עקרונית, בעלת השלכות החורגות מעניינו של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש כי נגרם עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 4149/16 אברהם נ' מדינת ישראל (23.10.2018), פסקה 18).

הבקשה שלפניי אינה נמנית עם מקרים אלה.

טענות המבקש נסובות סביב ממצאים שבעובדה ועניינו הפרטני, והן נידונו על ידי בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי, ונדחו. לא מצאתי כי הן מגלות שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור, וממילא אין זו דרכה של ערכאת ערעור להתערב בממצאים שבעובדה, לא כל שכן ערכאת הערעור ב"גלגול שלישי".

8. אשר על כן, הבקשה נדחת. משכך מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע, ועיכוב הביצוע הארעי שניתן בהחלטתי מיום 29.7.2021 - מבוטל.

ניתנה היום, כ"ג באב התשפ"א (1.8.2021).

ש ו פ ט
